

— організація ефективного контролю та оцінювання — створення системи моніторингу за ходом діяльності таким чином, щоб визначати досягнення цілей на кожному рівні та своєчасно корегувати можливі відхилення.

Отже, в умовах глобалізації економічних процесів та реформування освіти, входження її у Європейський освітній простір зростають потреби в удосконаленні підготовки майбутніх фахівців, які можуть адаптуватися до швидко змінюваних умов і успішно керувати потенціалом ресурсів праці на всіх його рівнях. Саме тому, вдосконалення та особливості реалізації наукової складової викладання дисципліни «Управління трудовим потенціалом», як однієї із найактуальніших наук сучасної вищої освіти економічного напрямку є не просто потребою, а «вимогою» вищої освіти та національної економіки соціально-ринкового типу.

Данилевич Н.С., к.т.н., доцент
кафедра управління персоналом та економіки праці

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАПОРУКА ЯКІСНОЇ ОСВІТИ

На підставі міжнародного досвіду постає необхідність впровадження інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у навчальний процес. ІКТ торкаються всіх сфер діяльності людини, але, мабуть, найбільш сильний позитивний вплив вони мають на освіту, оскільки відкривають можливості застосування абсолютно нових методів викладання і навчання.

Упровадження комп'ютера в сферу освіти стало початком революційного перетворення традиційних методів і технологій навчання та всієї галузі освіти. Важливу роль на цьому етапі, крім комп'ютерів, відіграють такі ІКТ: телефонні засоби зв'язку, телебачення, що переважно застосовуються в процесі управління процесом навчання і різних системах навчання.

Украй важливим і своєчасним стало прийняття урядом державної програми «Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці» на 2006—2010 роки, яку було розроблено Міністерства освіти і науки України на виконання указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо забезпечення функціонування та розвитку освіти в Україні», а також відповідних законів України. Важливою складовою цієї програми є створення інформаційних ресурсів українського науково-освітнього середовища, яке потребує розбудови інфраструктури національної науково-освітньої телекомунікаційної мережі.

Концепція навчання визначає не тільки зміст освіти, але й технологію освітнього процесу. Як відомо, є два підходи до визначення місця системи інформаційних технологій навчання у навчальному процесі. Це трактування інформаційної технології навчання як дидактичного процесу, який організовано з використанням сукупності впровадження у систему навчання принципово нових засобів і методів обробки даних, що направлено на створення, передачу, зберігання та відтворення інформаційних продуктів з найменшими витратами та відповідно із закономірностями пізнавальної діяльності студентів. Другий підхід передбачає створення технічного середовища, у якому ключове місце займають інформаційні засоби, що використовуються. Таким чином, у першому випадку розглядається технологія як процес навчання, а у другому — використання у навчальному процесі специфічних програмно-технічних засобів.

На сьогоднішній день переважає другий підхід. Поява електронних посібників, енциклопедій з мультимедійними можливостями є новою формою подання навчального матеріалу. Розробка програмно-методичних комплексів (ПМК) з різних предметів виступає вже не тільки засобом навчання, але й надає широкі можливості для активного використання різних методів та організаційних форм. Частина ПМК включає тести, питання для самоперевірки, набори завдань, що дозволяє викладачу контролювати процес навчання студента. Таким чином, навчальне середовище вже не є пасивним.

Комп'ютерні технології урізноманітнюють навчальний процес, тому що часто студенти є пасивними слухачами, які «споживають» знання. Використання комп'ютерних технологій дозволяє студентам співпрацювати з носієм інформації, здійснювати вибір інформації, темп подання, компонувати матеріал та бути активним учасником навчального процесу.

Використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі вивільняє час і розумову енергію для розвитку творчих здібностей студентів, вибору і реалізації способів виконання завдань різного рівня складності, сприяє розширенню можливостей використання комп'ютерно-орієнтованих методичних систем навчання для індивідуалізації та диференціації навчання, здійсненню систематичного об'єктивного контролю успішності студентів.

Аналізуючи проблеми використання ІКТ в освіті, необхідно насамперед прискорити процес впровадження ІКТ у систему освіти, забезпечення навчальних закладів комп'ютерною технікою, розвиток телекомунікації, глобальних і локальних освітніх мереж.

Данніков О.В., к.е.н., доц.,
Баша І.М., ст. викладач,
кафедра маркетингу,
Василенко А.О., ст. викладач
кафедри управління персоналом та маркетингу

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ОСВІТИ І НАУКИ, ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

Поєднання освіти і науки є умовою модернізації системи освіти, головним чинником її дальшого розвитку, що забезпечується: розвитком освіти на основі новітніх наукових і технологічних досягнень; інноваційною освітньою діяльністю у навчальному закладі; правовим захистом освітніх інновацій і результатів науково-педагогічної діяльності як інтелектуальної власності; запровадженням наукової експертизи державних стандартів освіти, підручників, інноваційних систем навчання та виховання; залученням до наукової діяльності обдарованої учнівської та студентської молоді, педагогічних працівників; поглибленням співпраці та кооперації навчальних закладів і наукових установ, широким залученням до навчально-виховного процесу та дослідницької роботи в навчальних закладах учених; створенням науково-інформаційного простору, використанням для цього нових комунікаційно-інформаційних засобів; запровадженням цільових програм, що сприяють інтеграції освіти і науки.

Методичне викладання економічних дисциплін у вищій школі базується на класичних та інноваційних підходах до навчально-пізнавальної діяльності студентів і постійно вдосконалюється під впливом змін економічних і соціальних процесів в Україні. У сучасних умовах методика викладання у вищій школі дозволяє не тільки поглибити та інтенсифікувати процес пізнання студентами явищ навколишньої дійсності, а й гуманістично спрямувати його за змістом, технологічними компонентами та структурними елементами.

Інноваційна діяльність є специфічною і досить складною, потребує особливих знань, навичок, здібностей. Упровадження інновацій неможливе без педагога-дослідника, який володіє системним мисленням, розвинутою здатністю до творчості, сформованою й усвідомленою готовністю до інновацій. Педагогів-новаторів такого типу називають педагогами інноваційного спрямування, їм властиві чітка мотивація інноваційної діяльності та викристалізована інноваційна позиція, здатність не лише включитися в інноваційні процеси, але й бути їх ініціатором. Слово *інновація* має латинське походження і в перекладі означає оновлення, зміну, введення нового. У педагогічній інтерпретації *інновація* означає нововведення, що поліпшує хід і результати навчально-виховного процесу. Таким чином, інноваційні педагогічні технології як процес — це «цілеспрямоване, систематичне й послідовне впровадження в практику оригінальних, новаторських способів, прийомів педагогічних дій і засобів, що охоплюють цілісний навчальний процес від визначення його мети до очікуваних результатів».

Базуючись на класичних та інноваційних підходах до навчально-пізнавальної діяльності студентів, технологія викладання економічних дисциплін інтенсифікується, здійснюється процес її оптимізації з урахуванням економічних і соціальних змін в Україні.

Відповідно до Національної доктрини розвитку освіти, основними напрямками оновлення змісту вищої освіти є: особистісна орієнтація системи освіти, пріоритет загальнолюдських і національних цінностей, забезпечення якості освіти на основі новітніх досягнень науки, культури і соціальної практики.

Сам процес продукування та споживання освітніх послуг, сприйняття їх цінності, найбільш адекватно досліджується як обмінний процес у певному соціальному середовищі між суб'єктами освітньої діяльності. Соціоцентричні характеристики цього процесу визначаються тим, що він є генератором людського капіталу — основного ресурсу розвитку сучасного суспільства. Освітній маркетинг як організований в межах освітньої системи і її соціокультурного оточення обмін цінностями розкриває механізми зв'язку культурної та ринкової складових освітньої діяльності, є найбільш адекватною соціальним реаліям методологічною основою соціального управління освітою, що поєднує соціальний ефект та ринкову ефективність.

Будь-яка педагогічна технологія повинна відповідати таким основним методологічним вимогам (критеріям технологічності), а саме: